

Забіла Наталя Львівна

Біографія

Наталя Забіла (5.03.1903, Санкт-Петербург — 6.02.1985, Київ) — одна з найулюбленіших українських дитячих поеток.

Народилася у дворянській родині з давніми мистецькими традиціями. Серед її предків — поет-романтик Віктор Забіла. Дід поетеси — Пармен Забелло — скульптор. Батьки Наталі вчилися в художньому училищі Штігліца.

Дівчинка зростала в атмосфері захоплення художнім словом, музикою, живописом. І це, певна річ, вплинуло на її розвиток, художні смаки. Вона багато читала, зокрема, твори Тараса Шевченка, і вже в дитинстві пробувала писати вірші.

1917 р. сім'я переїжджає в Україну й оселяється в невеличкому селищі Люботин (нині Харківської області). Батько залишився в Петербурзі, тому старшим дітям довелося працювати, щоб якось вижити. Наталя закінчує прискорений курс гімназії, працює на різних посадах, кілька років вчителює в селі Старий Люботин під Харковом.

1925 р. Наталя Забіла закінчує історичне відділення Харківського інституту народної освіти. Ще в студентські роки починає писати для дітей. Видавши 1928 р. віршоване оповідання "Про маленьку мавпу", Наталя Забіла твердо стає на шлях творення дитячої літератури. Тривалий час, до 1947 р., поетка редагувала журнал "Барвінок".

Близько 200 книжок для дітей, переважно для дошкільного та молодшого шкільного віку, видала Наталя Забіла за час своєї літературної діяльності. Великою популярністю у юних читачів користувалися й користуються збірки: "Про Тарасика й Марисю" (1930), "Ясоччина книжка" (1934), "Стояла собі хатка" (1974) та інші.